

НАШИ СТАРИНИ

Останки отъ Симеоновата църква
край Преславъ

ЮНАКЪ И ВЪТЪРЪ

Китка кривналъ потъ калпакъ,
конче яха младъ юнакъ.
Конче яха и си пѣй,
вѣтръ златенъ класъ люлѣй.
— Вѣй, повѣвай вѣтре, милъ
Богъ е щедро наспорилъ,
едро зърно раненъ часъ
да напълне житенъ класъ.
Вѣй, повѣвай, донеси
хладенъ дъждъ да ороси,
по долини и поля
изкласилитъ нива
да узрѣ златенъ плодъ
та да хранимъ цѣлъ народъ.

Георги Хрусановъ

Лелята: — Петю, ти ли научи пагала на тѣзи неприлични думи?

Петъо: — Не, лельо, азъ само му повтаряхъ, че не бива никога да ги казва.

Книги отъ Любомиръ Дойчевъ

„Весели истории“ и „Детски смѣшки“

Люб. Дойчевъ е единъ отъ най-работливитъ писатели. За петъ години той е издалъ три книги за голѣми и петъ книги за деца.

Това, което прави впечатления въ неговитъ стихотворения за деца е хуморъ. Той знай, че децата обичатъ веселието и винаги търси нѣщо весело, нѣщо което заедно съ поуката, която могатъ да извлѣкатъ децата ще ги накара да се разсмѣятъ. Смѣхътъ му е безобиденъ и всички се смѣятъ отъ сърдце и стари и млади и умни и прости.

Люб. Дойчевъ обича малкитъ си читатели. Той следъ всѣка тѣхна постѣпка и винаги посочва хубавитъ страни на тѣхнитъ прояви. Всѣка добра постѣпка се възнаграждава и напротивъ лошитъ постѣпки винаги донасятъ нѣкоя беля на непослушнитъ деца и освенъ това, тѣ ставатъ за смѣхъ на своитъ подобри другарчета. Така напримѣръ, тримата приятели Минчо Кринчо и Маринчо, като отиватъ да хващатъ гарджета намиратъ една змия и много други такива злополучни случаи сж посочени въ двѣтѣ книги. За това малкигъ читатели винаги трѣбва да взиматъ предвидъ това, което по-голѣмитъ имъ приятели посочватъ като лошо и да не вършатъ такива работи. Люб. Дойчевъ обича да усмива лошитъ постѣпки и на възрастнитъ.

НАГРАДА

Въ ранно утро сж заспали
кроткъ, сладкъ сънъ децата.
Влѣзе въ стаята бащата
и ги радостно погали.

Подъ възглавкитъ имъ бѣли
(на Ясенчо, Кольо, Дарка)
той остави по стотарка
— нищо безъ да сж видѣли.

Вечерта добрия татко
на трапезата събра ги.
Втѣки почна да разказва
за играчкитъ си сладко :

— Азъ си купихъ — рече Кольо —
пушка барабанъ и конче —
лудо едно вихрогонче
със юздичка позлатена!

— А азъ взехъ си балеринка!
— каза Дорка горделива. —
Вижте, колко е красива,
като роза въвъ градинка!

— Ти, Ясенчо, що си купи?
Я кажи, да чуемъ всички!
— Азъ въвъ касичка парички
за костюмче си спестявамъ...

— Скъпъ подаръкъ ти се пада!
— рече неговиятъ татко
и по бузичката сладко
го цѣлуна за награда.

Георги Есенски

Фото „Ново Кайро“

В. АТАНАСОВЪ

УЛ. МАРИЯ ЛУИЗА № 47

Снима презъ всѣко време. Изработва всѣкакви видове худ. снимки и увеличения.

Запомнете: Фото „Ново Кайро“
ул. Мария Луиза № 47 — София

ДЕТСКА КНИЖНА ГРАДИНКА

Той знае, че децата винаги взиматъ примѣръ отъ голѣмитъ и имъ подражаватъ. За това той иска голѣмитъ да даватъ само хубави примѣръ и никога да не вършатъ работи, които може да накарать и малкитъ да праватъ лоши постѣпки. Авторътъ не се двоуми да осмѣе нѣкои напилъ се мжжъ или да се подиграе съ нѣкои други лоши неговии страни — самохвалство, страхливостъ и много др. По тоя начинъ той кара и малкитъ си приятели да се смѣятъ надъ тия нещастни хора и никога да не пушатъ, пиятъ и лжжатъ.

Така, като се смѣятъ отъ сърдце, малкитъ читатели се учатъ да бждатъ и добри хора — радостъ на своитъ родители. Другъ пжтъ ще поговориме и за други книги отъ Люб. Дойчевъ.

„Пестеливитъ деца“ отъ Григоръ Угаровъ

Най-новата книга на Гр. Угаровъ е „Пестеливитъ деца“. Сжщо така това е и първата му стихотворна книга за малкитъ (първитъ му четири книги сж приказки и разкази.) Тая книга описва приключенията на две момчета Спасъ и Владко — първиятъ е пѣвецъ, а вториятъ — музикантъ. Останали безъ родители, тѣ не се отчайватъ, а като истински

БАРАБАНСКИ СЪВЕТИ

Не яжте сладко безъ позволение

ДА СЕ ПОСМѢЕМЪ

Хитрецъ

Детето: — Татко, искамъ да ти предложа нѣщо.

Бащата: Какво, синко?

Детето: — Дай ми 10 лв. въ заемъ, плати ми 5 лв. и 5 лв. задръжъ за себе си. Така азъ ще ти дължа 5 лв. и ти ще ми дължишъ 5 лв. Значи, ще бждемъ квитъ.

Правъ Иванъ — съ право сърдце

Иванчо отива при месаря и му казва;

— Баща ми ме прати да ми дадете за 2 лева кокали за котката, но да бждатъ прѣсни, защото миналия пжтъ всички ни болѣ корема.

Пиянска работа

Единъ пиянъ се е хваналъ за електрически стълбъ. Презъ това време минава автомобилъ. Пияниятъ извиква на шафиора: — Хей, момче, колко ще ми вземешъ за да ме закарашъ до съседния електрически стълбъ?

мжже се трудятъ и изкарватъ прехраната си. Най-важното, обаче е това, че тѣ не харчатъ на вѣтра паритъ си, а ги събиратъ въ една каса. И когато наставатъ лоши дни тѣ не оставатъ на улицата, а иматъ пари и живѣятъ щастливо. Гр. Угаровъ е написалъ тая книга за малкитъ си приятели съ единичката целъ да имъ докаже какъ съ пестеніе и трудолюбие човѣкъ може да сполучи въ живота. Малкитъ трѣбва да пестятъ. Така тѣ не само събиратъ левъ по левъ и иматъ „бѣли пари за черни дни“, но се учатъ и да бждатъ прилежни и полезни и на обществото. Но тѣ трѣбва да бждатъ полезни на това общество, а не да сж негова тежестъ. Като пестятъ, малкитъ внасятъ паритъ си въ кооперативната каса наречена банка тѣхнитъ пари не седятъ на праздно, но съ тѣхъ се върши работа — строятъ къщи, донасятъ се необходимите предмети и т. н. По тоя начинъ всѣко дете става цененъ членъ на обществото той е Кооператоръ. По такъвъ начинъ той е полезенъ на хората, а сжщевременно получава и едно малко увеличение на паритъ дадени въ банката.

Като е ималъ предъ видъ голѣмата полза отъ пестеніето Гр. Угаровъ е написалъ тая книга съ любовъ къмъ малкитъ пестители и знае, че всички тѣ ще станатъ още по-ревностни дейци въ областта на пестливостта.

Христо Веларъ